என்.வெங்கடசுப்ரமணியன்

10,000 கிலோ மீட்டர்கள் பூமியில், கடலுக்கடியில், காற்றினூடே போடப்பட்டிருக்கும் பல தொலைத்தொடர்பு கம்பிகள் மூலம் பயணிக்கும் அந்தக் குரல் தெளிவாகவே ஒலிக்கிறது.
85 வயதிலும், அந்தக் குரலில் தொனிப்பது ஆளுமை, சிந்தனைத் தெளிவு, மாசற்ற உச்சரிப்பு, அசாதாரண நினைவாற்றல் - ஒரு தலைவர் மற்றும் தொலைநோக்குப் பார்வையாளருக்கான அனைத்து குணாதிசயங்கள்!

சென்னையில் பிறந்து, சென்னையில் வளர்ந்து, சென்னையில் படிப்பித்து, பல்வேறு நாடுகளைச் சேர்ந்த மாணவர்களை ஊக்குவித்து, வழிகாட்டி அவர்களை விஞ்ஞானிகளாக உருவாக்கிய ஒரு மாமனிதரின் பயணம் இதோ.

ஆரம்ப நாட்கள்
அந்தக் காலத்தில் சென்னையின் புறநகர்ப்பகுதியாக இருந்த வில்லிவாக்கத்தில், 1932ஆம் வருடம் ஏப்ரல் மாதம் 25ஆம் நாள் 4 குழந்தைகளுக்கு மூத்தவராகப் பிறந்தார் ‘என்விஎஸ்’ என செல்லமாகப் பலராலும் அழைக்கப்படும் என்.வெங்கடசுப்ரமணியன். அவரது தந்தை, ரயில்வேயில் குமாஸ்தா. பாடகியான அவரது தாய் வீட்டுச் செலவுகளை ஈடுகட்ட பலருக்கும் சங்கீதம் கற்றுக் கொடுத்து வந்தார். மூன்றாம் வகுப்பு வரை சிங்காரம் பிள்ளை மெட்ரிகுலேஷன் மேல் நிலைப் பள்ளியில் படித்த அவர், பிறகு, பெரம்பூரில் உள்ள ‘தர்மமூர்த்தி ராவ் பஹதூர் கலவல கண்ணன் செட்டி’ பள்ளியில் படிப்பைத் தொடர்ந்தார். சிறந்த மாணவராகிய இவர் எஸ்.எஸ்.எல்.சி.யில் முதலாவதாக வந்து, சாதனை செய்தார்.

விஞ்ஞான அறிவின் விதை
பள்ளியில் படிக்கும் பொழுதே விஞ்ஞானத்தின் விதைகள் இவருள்ளே விதைக்கப் பட்டன. அப்பொழுது இருந்த தலைமையாசிரியர் திரு. சாமி வெங்கடாசலம் செட்டி ஒரு மிகச் சிறந்த விஞ்ஞான ஆசிரியராக இருந்ததுடன், பள்ளி வளாகத்தில் பல விஞ்ஞான கண்காட்சிகளையும் பல விஞ்ஞான பரிசோதனைகளையும் அமைத்தும் நடத்தியும் வந்தார். இவற்றில் ஆவலுடன் கலந்து கொண்டார் என்விஎஸ். வேதியியல் மீது ஒரு அடங்காப் பற்று அப்பொழுது அவருக்குப் பிறந்தது.

பட்டப்படிப்பு
பிரசிடென்ஸி கல்லூரியில் ‘Intermediate’ எனப்பட்ட இடை நிலைப்பருவப்படிப்பின் கடைசித் தொகுதியில் (Last Batch) படித்த என்விஎஸ், மீண்டும் முதல் மாணவராக வந்தார். இவரது அதிர்ஷ்டம் அப்பொழுதுதான் அமெரிக்காவில் பௌதிக கரிம வேதியியல் படிப்பில் (Physical Organic Chemistry) முனைவர் பட்டம் (Doctorate) பெற்ற டாக்டர். கோவிந்தாச்சாரியுடன் தொடர்பு ஏற்பட்டது. வேதியியலுடனான பிணைப்பு இன்னும் இறுகி, என்விஎஸ். ஐ, வேதியியலில் தனிச்சிறப்புத் தகுதிப் படிப்பு (Honours) படிக்கத் தூண்டியது.

விரிவுரையாளர்
1952ஆம் ஆண்டு பிரசிடென்ஸி கல்லூரியில் பட்டப்படிப்பு முடித்தவுடன், சென்னை கிருத்துவ கல்லூரியில் வேதியியலில் விரிவுரையாளராக, வேதியியல் துறையின் தலைவரான பேராசிரியர் எஸ்.வி. அனந்தகிருஷ்ணனால் (எஸ்விஏ) தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். பேராசிரியர். எஸ்விஏ. தென்னிந்தியாவின் விஞ்ஞான வட்டங்களில் மூத்தவராக அப்பொழுது கருதப்பட்ட பேராசிரியர். எஸ்விஏ, தம்மோடு பணி புரிபவர்களையும், தம் மாணவர்களையும் பல விஞ்ஞான பரிசோதனைகள் நிகழ்த்த ஊக்குவித்தார்.

அதே நேரத்தில், முனைவர் பட்டத்திற்காகத் தனது பெயரைப் பதிவு செய்த என்விஎஸ், 1959ஆம் ஆண்டு முனைவர் பட்டத்தைப் பெற்றார்.

1961ஆம் ஆண்டில், சென்னை விவேகானந்தா கல்லூரி, வேதியியலில் முதுகலைப் பட்டப்படிப்பை (M.Sc.,) தனது கல்லூரியில் அறிமுகப்படுத்தியது. எனினும், கற்றுத்தர சரியான விரிவுரையாளர் கிடைக்காததால், என்விஎஸ்-ஐ அணுகியது. பேராசிரியர் எஸ்விஏ, தமக்குக் கிடைத்த அரிய பொக்கிஷத்தை இன்னொரு கல்லூரிக்குக் கொடுப்பதற்கு மறுத்து விட்டார். எனவே, டாக்டர். என்விஎஸ் இன் சேவை விவேகானந்தா கல்லூரிக்குக் ‘கடனாகக்’ கொடுக்கப்பட்டது. ஒரு வருடம், தாம்பரத்திலிருந்து மைலாப்பூருக்குத் தினமும் பயணிக்கலானார் என்விஎஸ்.

'கடனாகக்' கொடுக்கப்பட்டது. ஒரு வருடம், தாம்பரத்திலிருந்து மைலாப்பூருக்குத் தினமும் பயணிக்கலானார் என்விஎஸ்.

இதன் விளைவு, ஒரு வருடத்திற்குள் எல்லோருக்கும் கண்கூடாகத் தெரிந்தது - முதல் வருட இறுதித் தேர்வில் 100 சதவிகித மாணவர்கள் தேர்வடைந்ததன் மூலம். இந்தப் போக்கு பல வருடங்களுக்குத் தொடர்ந்தது.

அவரது மாணவராகிய டாக்டர் வாசுதேவன் கூறுகிறார்- விஞ்ஞானத்தில் ஈடுபடுபவர்களை இரு வகையாகப் பிரிக்கலாம்ம். ஒரு வகை விஞ்ஞானி/ஆராய்ச்சியாளர், இன்னொரு வகை விஞ் ஞானத்தைப் பயிற்பிப்பவர். டாக்டர் என்விஎஸ், இரண்டிலுமே பரிமளித்தார். இது சற்றே அபூர்வமான ஒரு விஷயம்.

டாக்டர் என்விஎஸ்., கரிமப்பொருட்களுக்கு (ஙீணூஞ்ச்ணடிஞி குதஞூண்ஞுச்ணஞினுண்) இடையே நடைபெறும் உள்வினை (ஐணஞுனுணூச்ஞூடிணிணண்)களை விளக்கும் பிரிவான, பௌதிக கரிம வேதியியலில் (கடதூண்டிஞிச்டூ ஙீணூஞ்ச்ணடிஞி இடனுட்டிண்ஞுணூதூ), உலகப்புகழ் பெற்றவர். இவர், பேராசிரியர் எஸ்.வி. அனந்த கிருஷ்ணனுடன் சேர்ந்து 'க்ரோமிக் அமிலம் நிகழ்த்தும் உயிரக இணைவை' (ஙீதுடிஞீச்ஞுடிணிண கீனுச்ஞிஞுடிணிணண் ஞுதூ இடணூணிட்டிஞி ச்ஞிடிஞீ) நிரூபித்த பரிசோதனை, பௌதிக கரிம வேதியியலில் ஒரு முன்னோடியாகக் கருதப்படுகிறது.

வேதியியல் பிரிவின் தலைவர்
விவேகானந்தா கல்லூரியின் வேதியியல் பிரிவின் தலைவராக இவரை, நிர்வாகம் நியமித்ததில் ஆச்சரியம் ஏதுமில்லை. முப்பதே வயது நிரம்பிய அவர், கல்லூரியின் பிரிவுத் தலைவர்களில் (ஏஙீஈ) மிகவும் இளையவர். சர். சி.வி.ராமனின் மாணவரும், பின்னாளில் கல்லூரியின் முதல்வராகியவருமான பேராசிரியர் டி.என். சேஷாத்ரி, இவரை மிகவும் ஊக்குவித்தார்.

என்விஎஸ் இன் மாணவரும், தற்போது ஐஐஎஸ்ஈஆர் (ஐஐகுஉஈ), மொஹாலியில் ரசாயன விஞ்ஞானப் பிரிவின் (ஏனுச்ஞீ, ஈனுணீச்ஞூணுட்னுணஞ ணினூ இடனுட்டிஞிச்டூ குஞிடினுணஞினுண்) தலைவருமாகிய டாக்டர் விஸ்வநாதன், டாக்டர் என்விஎஸ்., தமது படிப்பிக்கும் முறையின் மூலம்,கல்லூரியின் தரத்தை பலமடங்காக உயர்த்தி, உயரத்திற்குக் கொண்டு சென்றார். குறைந்த அளவு நிதியுதவியில், உலகத்தரம் வாய்ந்த ஆராய்ச்சித் துறையை (கீனுண்னுச்ணூஞிட ஈனுணீச்ஞூணுட்னுணஞ) நடத்தினார். மேல் நாட்டு விஞ்ஞானிகள் பலரின் கோட்பாடுகளுக்கு சவால் விட்டு, அதில் தீர்மானமாக வெற்றியும் அடைந்தார்.

மாணவர்களிடமிருந்தும், விஞ்ஞான வட்டத்தில் இருந்தவர்களிடமிருந்தும், புகழுரையையும் பாராட்டுதல் களையும் பெற்ற என்விஎஸ்.இற்கு, அறிவியல், தொழில்நுட்பத்துறை (ஈனுணீச்ஞூணுட்னுணஞ ணினூ குஞிடினுணஞினு ச்ணஞீ கூனுஞிடணணிடூணிஞ்தூ), பாபா அணு ஆராய்ச்சி மையமும் (ஆச்ஞுச் அணுணிட்டிஞி கீனுண்னுச்ணூஞிட இனுணஞுணூனு), யு.ஜி.ஸி. (க்.எ.இ) யும் பேராதரவு அளித்தன.

ரசாயனப் பிரிவுத் தலைவராக கல்லூரியில் இருந்தபொழுது, மாணவர்களை மட்டுமன்றி, மற்ற விரிவுரையாளர்களையும், ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட அவர் ஊக்கப்படுத்தினார். ஒரு சமயத்தில், ரசாயனத் துறையில் இருந்த அனைவருமே முனைவர்களாக ஆக, யு.ஜி.ஸி. 'தேவைக்கு அதிகமாக' (ஙீதினுணூ கிதச்டூடிஞூடினுஞீ)ப் படித்தவர்கள் இங்கு இருக்கிறார்கள் என்று சொல்ல நேரும்படி ஆயிற்று!

அவரது முதலாவது முனைவர் படிப்பு மாணவரான (ஈணிஞிணுணிணூச்டூ குதைஞீனுணஞ) பேராசிரியர் சுந்தரம், அவர் 'ஆக்டான்ட் ரூல்' (ஙீஞிணுச்ணஞ கீதடூனு) மற்றும் 'வால்டன் இன்வெர்ஷன்' (ஙிச்டூஞீனுண ஐணதினுணூண்டிணிண) போன்றவைகளுக்கான மாதிரிகளை உருவாக்குவதில் மாணவர்களை எவ்வாறு வற்புறுத்தினார் என்று நினைவு கூர்கிறார். இந்த மாதிரிகளை சென்னை ஐ.ஐ.டி.யும் மற்ற கல்வி நிலையங்களும் 'இரவல்' வாங்கியது குறிப்பிடத் தக்கது. ஒருமுறை தேர்வு கண்காளிப்பாளர் ஒருவர், மாணவர்கள், பரிசோதனைகளில் இன்னும் சிறப்பாகச் செயல்படலாம் என்று கூறியதைத் தீவிரமாக எடுத்துக் கொண்டு, 'விரிவுரையாளர் கூட்டம்' (குஞ்ச்ஞூஞூ ஙிஞுனுஞுடிணஞ்) ஒன்றைக் கூட்டி, 'பரிசோதனைகளை' சீர்திருத்தி மேம்படுத்தும் வழிமுறைகளை ஆராய்ந்தார். 'அகங்காரம் காயப்பட்டதன் அடையாளம் கூட இதில் சிறிதும் இல்லை. இதில் தெரிந்ததெல்லாம், எல்லாவற்றையும் மேம்படுத்தி சிறப்புறச் செயல்படும் அவா ஒன்றுதான்.

பல நாடுகளிலிருந்து வெளிவரும் விஞ்ஞான ஆய்விதழ்களில் (குஞிடினுணஞ்டினூடிஞி ஒணிதஞூணச்டூண்) ஆய்வுக்கட்டுரைகள் எழுத தனது மாணவர்களை அவர் மிகவும் ஊக்கப்படுத்தினார். அவர் கல்லூரியில் பணியாற்றிய காலகட்டத்தில் மட்டும், 200க்கு மேற்பட்ட ஆய்வுக்கட்டுரைகள் ஆய்விதழ்களில் பிரசுரிக்கப்பட்டன.

1970ஆம் ஆண்டு, ஒரு செயல்திட்டத்திற்காக டெக்ஸாஸ் பல்கலைக்கழகத்திற்குச் சென்ற இவர் விரைவாகவே இந்தியா திரும்பிவிட்டார். இங்கு, அவருக்காக 6 ஆய்வு மாணவர்கள் காத்திருந்ததுதான் காரணம்.

விஞ்ஞான அமைப்புகள்
பேராசிரியர் என்விஎஸ். பல விஞ்ஞான அமைப்புகளில் ஆவலுடன் ஈடுபட்டார்.

அப்பொழுது சென்னை ஐ.ஐ.டி.யின் இயக்குனராக இருந்த ஏ.ராமசந்திரனுடன் இவர் சேர்ந்து அமைத்த 'சென்னை விஞ்ஞான கூட்டமைப்பில்' (ஙூச்ஞீணூச்ண் குஞிடினுணஞினு அண்ண்ணிஞிடிச்ஞுடிணிண), இவர் முதல் காரியதரசியாகப் பணியாற்றினார். இந்தக் கூட்டமைப்பின் மூலம் 'வாராந்தர அறிவியல் கூட்டங்களை'யும் 'வருடாந்தர அறிவியல் கண்காட்சி களையும்' பள்ளிகளிலும், கல்லூரிகளிலும் அமைத்தார்.

'ராயல் சொஸைட்டி ஆஃப் கெமிஸ்ட்ரி' யின் சென்னை பிரிவு தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட இவர், இந்த அமைப்பின் மூலம் பல கூட்டங்களை நடத்தினார்.

கல்லூரி முதல்வர்
1973ஆம் ஆண்டு, தமது 41ஆவது வயதில் இவர் விவேகானந்தா கல்லூரியின் முதல்வராக நியமிக்கப்பட்டார்.

பொருளாதாரம், தாவிரவியல், சம்ஸ்கிருதம் மற்றும் கணிதத்துறைகளைச் சார்ந்த விரிவுரையாளார்கள், முனைவர்களாக ஆவதற்கு மிகவும் உற்சாகப்படுத்தினார். விரிவுரையாளர்கள், யு.ஜி.ஸி.யின் கல்லூரித் தொழில்முறைப் பணியாளர் மேம்பாடு திட்டத்தின் கீழ்

(க்.எ.இ. ஊச்ஞூதடூக்ஷுதூ ஜட்ணீஞூணிதிஞட்ஞுணஞ கஞூணிஞ்ஞூச்ட்) 3 ஆண்டுகள் அமெரிக்காவிற்குச் சென்று, முனைவர் படிப்பு ( ) படித்து வர வகை செய்ய, கல்லூரி நிர்வாகத்தை வற்புறுத்தினார். இவரது பல மாணவர்கள், அமெரிக்கா சென்று முனைவர் பட்டம் வாங்கி, இந்தியாவிற்குத் திரும்பி, ஆராய்ச்சி திட்டங்களைத் (கீஞுண்ஞுச்ஞூஞ்ிட கஞூணிஞ்ஞூச்ட்ண்) தொடங்கி இருக்கின்றனர்.

1975ஆம் ஆண்டு, மாலைக் கல்லூரியை (உதிஞுணடிணஞ் இணிடூடூஞுஞ்ஞு) விவேகானந்தா கல்லூரியில் இவர் தொடங்கினார்.

'சென்னை பல்கலைக்கழக ஸிண்டிகேட்'டிற்கு (ஙிச்ஞீஞூச்ண் க்ணடிதிஞுஞூண்டிஞுதூ குதூணஞீடிஞுிச்ஞுஞு) 1976ஆம் ஆண்டு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட இவர், 1981ஆம் ஆண்டு வரை அந்தப் பதவியில் இருந்தார்.

புதிய சவால்கள்

மாற்றத்திற்காகவும், புதிய சவால்களுக்காகவும், 1981ஆம் ஆண்டு விவேகானந்தா கல்லூரியிலிருந்து விலகி, ஐடிஎல் நைட்ரோ-நோபல் ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் (ஐஈஃ மீடிஞுஞூணி - மீணிஞுஞுடூ கீஞுண்ஞுச்ஞூஞ்ிட ஐணண்ஞுடிஞுதஞுஞு - ஐமீஆகீஐ) சேர்ந்த இவர், பெங்களூரில் ஒரு ஆராய்ச்சி மையத்தை நிறுவி, அதன் ஆராய்ச்சி செயல்பாட்டுகளின் தலைவராக இருந்து, 1989ஆம் ஆண்டு ஓய்வு பெற்றார்.

பாண்டிச்சேரி பல்கலைக்கழகத்தின் முது நிலைதுறையின் (கணிண்ஞு எஞூச்ஞீதச்ஞுஞு குதைஞீடிஞுண்) முதல் இயக்குனராக 1989ஆம் ஆண்டு சேர்ந்த இவர், 1992ஆம் ஆண்டு உடல் நிலை காரணமாக ராஜினாமா செய்தார்.

ஆசிரியர், நம்பிக்கைகுரிய வழிகாட்டி, சிறந்த மனிதர்

விஞ்ஞானத்தின் மீது வைத்த இவரது காதல், இவரை ஆய்வு பற்றி 'நற்செய்திகள் பரப்பும் மனிதராகவே' (உதிச்ணஞ்ஞுடூடிண்ஞு) மாற்றி விட்டது. மாணவர்களை, பல ஆய்வுகள் நிகழ்த்தவும், ஆய்வுக்கட்டுரைகளை எழுதிப்

பதிப்பிக்கவும், முனைவர் படிப்பு படிக்கவு, அமெரிக்கா சென்று ஆய்வுகள் செய்து நமது நாட்டிற்குத் திரும்பவும், இவர் பலவிதமாக ஊக்கப்படுத்தியிருக்கிறார்.

இவரது அனைத்து மாணவர்களும், வேதியியல் மீது தமக்கு இருக்கும் காதலுக்கும், தாங்கள் அந்தத் துறையில் நிகழ்த்திய சாதனைகளுக்கும் இவரையே காரணம் காட்டுவதில் ஆச்சரியம் ஒன்றும் இல்லை. இவர், அவர்களது 'கடவுள்'.

பேராசிரியர் என்விஎஸ்., ஒரு மிகச் சிறந்த மனிதர். பல மாணவர்களின் வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாக இருந்து அவர்களுக்கு வழிகாட்டியாக இருந்திருக்கிறார்.

முனைவர் கே.எஸ்.விஸ்வனாதன் இவரைப் பற்றி இவ்வாறு கூறுகிறார் - இவரைவிட சிறந்த ஒரு ஆசிரியராக வேறு எவரையும் என்னாய் நினைத்துக் கூடப் பார்க்க முடியாது. இவர் கோட்பாடுகளை (இணிணஞ்ிஞுணீஞுண்) நடத்தும் பொழுது, அவைகளை நமது மூளையில் நிரந்தரமாக செதுக்கி விடுவார். ஒரு பொழுதும் அவர் 'தகல்வகளை' (ஐணஞூணிஞூட்ச்ஞுடிணிண) நடத்தியதில்லை. அவரது வகுப்புக்ளின் பொழுது, ஊக்கமற்ற தருணம் என்று எதுவும் கிடையாது. எந்த மாணவனும், தனது கைக்கடிகாரத்தை வகுப்பின்

பொழுது பார்த்ததில்லை. நல்ல ஆசிரியர்கள், பாடங்களை நடத்துவார்கள்; சிறந்த ஆசிரியர்கள் அகத்தூண்டுதல் (ஐணண்ணீடிஞூச்ஞுடிணிண) அளிப்பார்கள். பேராசிரியர் என்விஎஸ். இரண்டாவது பிரிவைச் சார்ந்தவர். நாங்கள் இந்த நிலையை அடைந்திருக்கிறோ மென்றால், பேராசிரியர் என்விஎஸ். தான் அதற்குக் காரணம். அவருடைய அனைத்து மாணவர்கள் சார்பாகவும் நான் இதைக் கூறுகிறேன். மக்கள், விருதுகளாய் அலங்கரிக்கப்படுகிறார்கள் என்று கூறக் கேட்டிருக்கிறோம். ஆனால், இங்கு விருதே பேராசிரியர் என்விஎஸ் ஆல் அலங்கரிக்கப்படுகிறது.

தற்பொழுது

பேராசிரியர் என்விஎஸ்., தற்பொழுது, அமெரிக்காவில் தனது மனைவி மற்றும் மகன்களுடன் வசித்து வந்தாலும், தமது மாணவர்களுடன் அவ்வப்பொழுது பேசிக் கொண்டு, அவர்களது வேலை மேம்பாட்டில் (இச்ஞூஞுஞுஞூ ஈஞுதிஞுடூணிணீட்ஞுணஞ) இன்னும் அக்கறை காட்டி வருகிறார். தைத்திரீய உபநிஷத்திலிருந்து, தமக்கு மிகவும் வரிகளாகிய 'ஆச்சார்யாய ப்ரியம் தனம் ஆஹ்ரித்யா' (ஆச்சாரியருக்கு எது மிகவும் பிடித்ததோ, அதனையே அவருக்குக் கொடு) என்று சொல்வதோடு, சந்திப்பை முடிக்கிறார் அவர். இந்த வரிகளையே, அடிக்கடி தனது மாணவர்களுக்கும் சொல்கிறார் அவர்.

'பணிவாக நடக்கத் தெரிந்தவர்களே, பிறருக்குக் கட்டளை இட முடியும்' என்பது வழக்கு. எனவே, ஒவ்வொரு 'ஆச்சாரியரும்' (ஆசிரியர்) முதலில் பணிவான சிஷ்யனாக இருக்க வேண்டும், பின்னாளில் மதிப்புக்குறிய ஆச்சாரியராக ஆக வேண்டும் என்றால்.

தைத்திரீய உபநிஷத்தின் வரிகளுக்கான தற்கால பொருள் விளக்கம் - எவ்வகையான பொருள் ஒரு ஆசிரியருக்கு மிகவும் பிடித்ததாக இருக்க முடியும்? ஒரு ஆசிரியரின் பேரார்வம் எல்லாம், 'தனது மாணவர்கள் இந்த உலகில் அங்கீகாரம் பெற வேண்டும்' என்பதாகவே இருக்கும். இந்தப் பேராவலை நிறைவேற்றுவதே ஒவ்வொரு மாணவனும் தமது ஆசிரியருக்கு அளிக்கும் மிகப் பெரிய பரிசாக இருக்கும். எனவே, இதனை நிறைவேற்றி, இந்த உலகை செழுமைப்படுத்துவதையே ஒவ்வொரு மாணவனின் நோக்கமாக இருக்க வேண்டும்.

பேராசிரியர் என்விஎஸ்.இன் பேரார்வம், தமது மாணவர்கள் வேதியியல் துறையில், உலகப் புகழ் பெற வேண்டும் என்பதே ஆகும். இதனை சாதித்தது மட்டுமன்றி, 'விவேகெம்' அறக்கட்டளை (ஙடிதிஞுஞ்ிடஞுட்) என்னும் அரசு சாரா அமைப்பின் (மீஎஙூ) மூலமாக, பொருளாதாரத்தில் பின் தங்கிய நிலையில் இருக்கும் பல சிறந்த மாணவர்களை வேதியியலில் மேற்படிப்பு படிக்க உதவி செய்கிறார்கள் இவரது மாணவர்கள். பாரம்பரியம் தொடர்கிறது.

'தூய அறிவியலில்' (கதஞூஞு குஞ்டிஞுணஞ்ிஞுண்) ஆய்வு மேற்கொள்வதை வாழ்க்கைப் போக்காகத் (இச்ஞூஞுஞுஞூ) தேர்ந்தெடுப்பது, அபூர்வமான ஒரு விஷயம். இதனையும் செய்து, மற்றவர்களையும் அவ்வாறு செய்யுமாறு உயிர்ப்பூட்டுவது, ஒரு வெற்றி வீரரின் செயல். பேராசிரியர் என். வெங்கடசுப்ரமணியன், அறிவியல் துறைக்கு ஆற்றிய பணியினை பாராட்டும் முகமாக, 'சாம்பியன்ஸ் ஆஃப் சென்னையின்' அறிவியல் துறைக்கான முதலாவது விருது, இவருக்கு வழங்கப்படுகிறது. இந்த உண்மைக் கதை, தீப்பொறி போல பல மனித மனங்களைப் பற்றி, அறிவியல் பாதையை பின்பற்றத் தூண்டட்டும்!